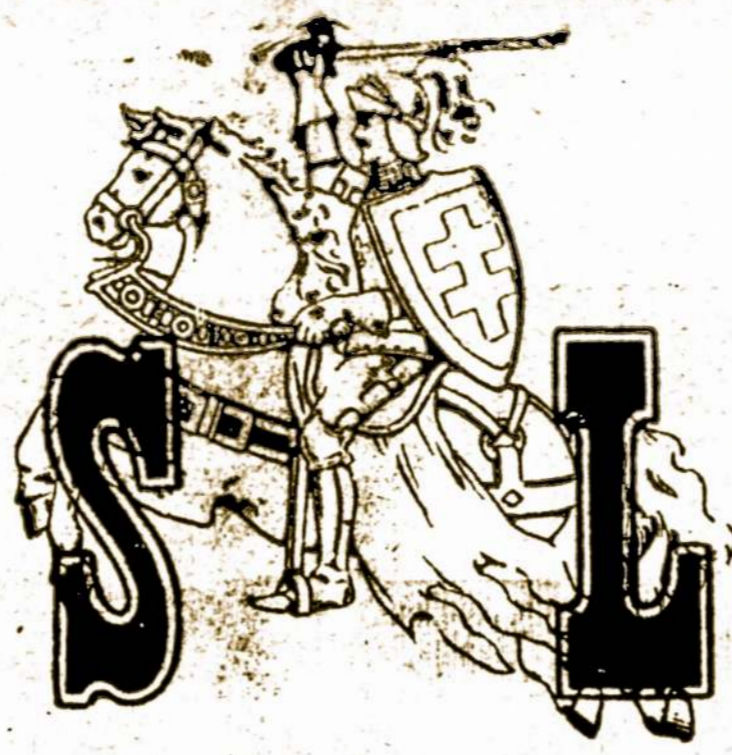

AMERIKOS LIETUVIS

THE LITHUANIAN AMERICAN

No. 13

PHONE PARK 6407.

WORCESTER, MASS. 26 d. Kovo (March), 1925 metais

KAINA 5 CENTAL Vol. XI.

LENKAI BUVO UŽPUOLE LIETUVIŲ SARGYBAS TIES ŠIRVINTAIS

Lietuvos seime pasipiktinimas popiežiaus agentu Zecchiniu. Vokiečiai suardė Tilžės lietuviams šventę. Tornado viesula nusiaubė tris valstijas; daug žmonių užmušta ir sužeista. Tokio mieste didelis gaisras. Kanadoje vėl drebėjo žemė. Numirė Lordas Curzon. Vokietijoje prezidento rinkimas. Kanadoje dideli šalčiai.

LENKAI UŽPUOLĖ LIETUVIŲ SARGYBĄ.

Paris, Francuzijoje. Lietuvos atstovybė gavo iš Lietuvos užrubežių ministerijos žinią, kad Širvintų aplinkėje ginkluoti Lenkijos kareiviai užpuolė Lietuvos sargybą ir iš to išsivystė kova, kuri baigėsi Lietuvos sargybos komandantui pasitraukus iš savo pozicijos, kuomet lenkai ėmė grumot atėmimu Širvintų miestelio ir jo aplinkų. Komandantui gavus iš savo štabo prisakymą ne užleisti Širvintus lenkams, kova atsinaujino ir lenkai pasmuko savo pusėn, paėmė nelaisvėn tris lietuvius kareivius.

PALIUOSAVO IŠ NELAISVĖS LIETUVIUS.

Geneva, Šveicarijoje. Lietuvos atstovybė Paryžiuje, įteikus Lietuvos Vardui Tautų Lygai protestą už lenkų netiesotą veržimąsi į Širvintų aplinkes ir jas ginančių kareivių paėmimą į nelaisvę, porai dienų praslinkus Tautų Lygą gavo iš Lietuvos užrubežių ministerijos žinią, jog lenkai paimtus nelaisvėn lietuvius paliuosavo, ir tuomi incidentas "laimingai pasibaigė". Lietuvių paliuosavinui pasidaravo Tautų Lygos pirmininkas Chamberlain ir Francuzijos priemeris Herriot, kuris visą dalyką išdėjęs dabar Paryžiuje besilankančiam Lenkijos ministeriui Skrzynski'ui, subarė Lenkiją už jos nelegaliskus žygius.

TRUKSMAS DEL ZECCHINIO SEIME.

Kaunas, Lietuvoje. Lietuvos seime kilo didelis pasipiktinimas popiežiaus agentu monsegnoru Zecchiniu, kuomet valstiečių liaudininkų atstovas Kviska paklausė užrubežių ministerio Čarnecko, kodėl Zecchini Lietuvoje laikomas, kuomet jis čia apsigyvenęs nelegališkai. Čarneckis paaiškino, jog Zecchini apsigyveno seniau, kuomet užrubežių ministriu buvo dar ne jis, ir todėl esą, jam nežinoma kaip Zecchinio apsigyvenimas legalizuota. Atstovas Ralys tada nurodė, kad Zecchiniui Lietuvoje buvant nelegališkai, negali Lietuvos valdžia per jį vesti derybas su vaticanu dėl konkordato, ir visi, jam panašūs jazuitai privalo but iš Lietuvos ištremti, ka-

dangi jie visi nesiskaito su Lietuvos valdžia, tik klauso jazuitų generolo Ladochowski'o prisakymų.

LENKŲ SKUNDAI TAUTŲ LYGOJE.

Kaunas, Lietuvoje. Po daug kartų Lenkijai skundus Tautų Lygai Lietuvai, neva už persekiojimą tautų mažumų, Lietuvos atstovas Tautų Lygai paaiškino visą dalyką ir nurodė lenkų pretensijas. Tautų Lyga išklaišius Lietuvos atstovo paaiškinimą, priėmė rezoliuciją, kurioje išreiškama Lietuvos atstovui padėką už suteiktą informaciją ir, prizadama šiuose reikaluose informuot visus reporterius, supažindinant su priduta medega, taipgi informuot Tautų Lygos visus narius dėl iškeltos klausimo, ir tuomi skaitoma lenkų pretensijos užbaigtos.

VOKIEČIAI SUARDĖ LIETUVIŲ VAKARĄ.

Tilžė, Mažojoje Lietuvoje. Tilžėje buvo suruosta Tilžės Giedotojų Draugijos vakaras, idant paminėt sukaktuvės 30 metų draugijos gyvavimo. Vakaras turėjo įvykt šaulių salėje, kuri iš anksto buvo pasamdyta, bet kuomet vakaran publika pradėjo rinktis, salės užveizda paaiškino, jog salę lietuvių tų vakarai naudot negali. Priežastis to viso likosi ne išaiškinta, ir publika turėjo išsiskirstyt be jokių išsikalbėjimų. Tai pirmutinis šitokios rūšies vokiečių pasikėsinimas ant lietuvių susirinkimo.

NAUJOS LENKŲ INTRIGOS DANZIGĖ.

London, Anglijoje. Lenkija savo intrigomis dar kartą vakarinams talkininkams, kurių šalininke ji skaitosi, padarė naują nesmagumą, kuomet ji parodė savo ne apgalvotus žygius Danzigo kalitoriuje, kuriam ji neturi jokią tiesą kontroliuot plaukiojančius laivus, reikalaujant iš jų mūito, kadangi sulyg sutarties Versaliuje, Danzigo miestas yra nepriklausantis niekam, ir todėl per jį einanti svietimi laivai yra liuosi nuo mūito. Tačiau Lenkija pastarąją savaitę prisikabino prie gabenamų iš rytinės Prusijos produktų ir pareikalavo iš laivų mūito, kadangi, jos nuomone, gabenti pro-

duktai gabenami iš Lietuvos, ne iš Prusijos. Vokietija dabar skubina ruošia skundą prieš Lenkiją, Tautų Lygai.

800 UZMUŠTŲ IR 2000 SUZEISTŲ ŽMONIŲ.

Washington, D. C. Tornado viesula nusiaubė Missouri, Illinois, Tennessee ir Indiana valstijas, sunaikinant viską, kas ant kelio pasipynė. Išgriauta miesteliai, sunaikinta keliai ir laukai taip, kad net priėjimas prie paliestų vietų negalimas. Griuvanti namai užmušė suvirš 800 žmonių ir du tukstančių sužeidė. Kas išliko nuo viesulos, tą sunaikino gimę gaisrai. Žmonės tų aplinkų likę be maisto ir turto, kenčia didžiausią vargą. Valstybės Raudonasis Kryžius nusiskubino nelaimingiems nešt pagelbą. Illinois valstijoje kariūmenė saugoja likusius žmonių dar nėsunaikintus turtus, nuo vagių ir plėšikų. Tornado pakilo Missouri valstijoje, iš Annapoli kalnų ir kelionėje vis didinosi. Didžiausi nuostoliai padaryta pietinėje Illinois valstijos dalyje. Dalis viesulos kliudė Kentucky, Ohio, Michigan ir New York valstijų. Tai katastrofa, kokios Suvienytose Valstijose nebuvo dėl viesulų, per 50 metų. Keliatas miestelių taip sunaikinta, kad apart griuvėsių, kitokio jų ženklų neliko.

KANADOJE VĖL DREBĖJO ŽEMĖ.

Quebeck, Kanadoje. Žmonėms dar ne nurimus po žemės drebjimų, kurie čia lankėsi prieš tris savaites, kaip štai ir vėl du kartu drebjimas perbėgo St. Lawrence ir Saguenay klonus, supurtant Baie, St. Paul, Murray Bay, St. Simeon, Limestone, St. Roch, Loretteville, Charlebois ir St. Savelleur. Iš žmonių gyvybių niekas ne nukentėjo, tik sutraukyta telegrafų ir telefonų, vielos, kėliose vietose dar sugriuvo jau pirmiau sukraipyti akmeniniai nameliai. Žmonės buvo labai išsigandę.

NUMIRĖ ŽYMUS ANGLIJOS ŽMOGUS.

London, Anglijoje. Lordas Marques Curzon, žymus žmogus netik Anglijoje, bet ir visame pasaulyje, žinomas kaip didis aristokratas ir politikas, numirė aną dieną po sunkiai operacijai, sirgęs per tris savaites. Kaip politikas jis visuomet ir visur buvo skaitomas sąžiniškiausiu žmogum; jis pirmutinis buvo pažymėjęs kiek-tiek teisingiausių rubežių tarpe Lietuvos ir Lenkijos, vienok militaristai vėliau tą jo pažymėtą rubežių ignoravo.

DIDELIS GAISRAS TOKIO MIESTE.

Tokio, Japonijoje. Šiaurinėje dalyje Japonijos sostinės, Tokio, kilo didelis gaisras, kuris sunaikino daugiau kaip tris tukstančius namų, su visais žmonių turtais. Sunaikinta taipgi karališkas muzėjus, zoologiškas daržas ir didžiausias parkas Ujeno. Be to dvidešimts tukstančių gyventojų neteko pastogės ir maisto, ir todėl dabar kenčia vargą. Svetimų valstybių ambasados atsišaukė prie savo valdžių, prašant pasistengt suteikt nelaimingiems žmonėms kokią pagelbą.

DANZIGO IR LENKIJOS BYLA 14 BALANDZIO.

Geneva, Šveicarijoje. Keturioliktoje dienoje Balandžio, Haagoje prasidės tarptautiška teisme byla, užkalavo iš laivų mūito, kadangi sauvališkai anais sykais

Danzigo prikalinėjo prie stulpų pačto skrynelės, nudažytas Lenkijos dekoraciją spalvomis, ką daryt neturėjo tiesos, ir vietinei valdžiai užtai pasipriešinus, Lenkija rengėsi su ginklų pagelba užgrėbt Danzigą. Danzigo miesto senatas pasiskundė prieš Lenkijos savalę ir dabar tarptautiškas teismas tą skundą nagrinės (taigi jau prasideda Lenkijai nepasisekimai, nes net ištikimiausios jai buvę procedūros pradeda į ją kitaip žiūrėti).

KANADOJE VĖL DREBĖJO ŽEMĖ.

Quebeck, Kanadoje. Žmonėms dar ne nurimus po žemės drebjimų, kurie čia lankėsi prieš tris savaites, kaip štai ir vėl du kartu drebjimas perbėgo St. Lawrence ir Saguenay klonus, supurtant Baie, St. Paul, Murray Bay, St. Simeon, Limestone, St. Roch, Loretteville, Charlebois ir St. Savelleur. Iš žmonių gyvybių niekas ne nukentėjo, tik sutraukyta telegrafų ir telefonų, vielos, kėliose vietose dar sugriuvo jau pirmiau sukraipyti akmeniniai nameliai. Žmonės buvo labai išsigandę.

NUMIRĖ ŽYMUS ANGLIJOS ŽMOGUS.

London, Anglijoje. Lordas Marques Curzon, žymus žmogus netik Anglijoje, bet ir visame pasaulyje, žinomas kaip didis aristokratas ir politikas, numirė aną dieną po sunkiai operacijai, sirgęs per tris savaites. Kaip politikas jis visuomet ir visur buvo skaitomas sąžiniškiausiu žmogum; jis pirmutinis buvo pažymėjęs kiek-tiek teisingiausių rubežių tarpe Lietuvos ir Lenkijos, vienok militaristai vėliau tą jo pažymėtą rubežių ignoravo.

DIDELIS ŽEMĖS DREBĖJIMAS HINIOJE.

Šanghai, Hinioje. Čia gauta žinios, jog šiaurinėje Junan provincijos dalyje siautė smarkus drebjimas, kuris iš pamatų išgriovė miestą Talifu. Žmonės, kurie nesuspėjo į laiką prasišalinti, visi žuvo griuvėsiuose. Mieste buvo įsikurę Amerikos misijonieriai, vienok šie spėjo į laiką prasišalinti į pašalines salas. Talifu turėjo gyventojų 10,000, kurių dalis irgi žuvo.

MEKSIKOJE RELIGIŠKŲS RIAUSĖS.

Mexico City, Meksikoje. Riausės tarpe katalikų ir nuo popiežiaus bažnyčios atsimitusiųjų taip vadinamų Meksikos tautiškių katalikų, kaskart didinasi diena iš dienos. Jau kelis kartus buvo kruvini susirėmimai tarpe žmonių, Guadalajara mieste, kur Rymo katalikai buvo paleidę kelis paskalus, buk atsimetėliai rengiasi užgrėbt švento Kruzo katalikų bažnyčią. Keliatas žmonių užmušta ir keliolika sužeista abiejose pusėse, kuomet vienas iš atsimitėlių stengėsi padegt arcivykskupio Alvarado namus, ir katalikai stengėsi jį prie to ne prileist.

VOKIETIJOS PREZIDENTO RINKIMAI.

Berlin, Vokietijoje. Vokietijos prezidento rinkimai atsibūs ateinančioje nedėlioje, Kovo 29 dieną. Kandidatais į prezidentus skverbiasi net cėli septyni žmonės, tarpe kurių yra kiek augščiau priešakin pasivargęs konservatyvas Karolis Jarres, ir junkeris Ludendorfas. Kiti likę priklauso radikalų partijoms, ne darant skirtumo tarpe komunistų, socialistų ir kitų. Ludendorfas tikisi gaut didelę paspirtį Bavarijoje. Kas tikrai laimės, iki šiol vienok niekas dar negali tikrai spėt.

DAUG SNIEGO IR DIDELI ŠALČIAI.

Winnepeg, Kanadoje. Tarpe Manotibos ir Saskatchewanos užstojo tikra žiema, nes nupuolus daug sniego prasidėjo dideli šalčiai, kokių čia niekas ne atmena nuo kelių dešimčių metų. Dėl sniego ir didelių šalčių trukiai vėluoja, gi miestuose prasidėjo trukumas daugelio dalykų, kadangi trukiai nespėja visko privežt. Didžiausis žmonėms vargas dėl tokios vėlyvos žiemos tai aplinkėse Brandon, Battleford, Saskatoon ir Quappelle, Saskatchewanos teritorijoje.

MUSTYNĖS FRANCUZIJOS PARLAMENTE.

Paris, Francuzijoje. Parlamente kilo didelis truksmas, kuomet parsiejo priemerui Herriot išreikšt pasitikėjimas dėl kovos su bažnyčia, kada pareikalauta valstybės atskyrimo nuo bažnyčios, apkalbėjus kardinojų protestus. Tarpe deputa-

tų kilo didelis rėksmas, ir dėl tų nesuskalbant, per tikrinimui vieni kitus pradėjo vaišint kumsčiomis. Priėjus prie balsavimo už pasitikėjimą priemerui, balsų gauta 327, ir prieš 95. Ir vėl kilo truksmas taip didelis, kad negalint rėksnius nutildyt, posėdis likosi uždarytas.

IR ITALIJOJE DIDELI ŠALČIAI.

Naples, Italijoje. Italijoje pastaromis dienomis pradėjo siaust dideli šalčiai aplinkėse Napo ir Calabria; tokių šalčių čia ne atmena net seni žmonės, kad kada nors seniau toki butų buvę. Neaple gatvėse atrasta iš nakties mirtinai sušalusius tris vargšus, kurie neradę niekur prieglaudos nakvynei, buvo apsinakvoję lauke. Šalčiais skundžiasi žmonės ir kitose pusėse Italijos, tik ten šalčiai kiek mažesni.

BĖDARBIAI EINA PRAŠYTI PAGELBOS.

Calagary, Kanadoje. Iš čia išsirengė 123 bedarbiai kelionėn į Albertos sostinę Edmonton, kad ten parlamentas išprašius bedarbiams pagelbą. Šita minia atliks kelionę 200 mylių tolio, keliaujant pėksčia. Su savim ne ėmė jokių valgių, vien iškeliaujant iš miesto, pasistiprino šilta kava. Nuvykę Edmontonan žada apsistot prieš parlamentą rumą ir ten but dienomis ir naktimis, kol parlamentas prizadės jiems pagelbą.

RUSIJOJE BADAUJA 750,000 VAIKŲ.

Berlin, Vokietijoje. Pietinėje Rusijoje dabar badauja suvirš 750,000 vaikų, kurių didžiausis skaitlius yra Odesos ir Harkovo aplinkėse, tose aplinkėse, kur pirmiau surinkta daugiausia maisto produktų. Valdžia teikia vaikų maitinimo komisijoms nors mažą pagelbą, kasdien duodant po bliudelį viralo ir dvi skibutes duonos, bet tos pašelpos ištenka tik devyniems tukstanciams, gi kiti turi mirt badu, ir miršta jų daugiausia Odesos plouose.

DANIJOJE DIDELI DARBININKŲ STRAIKAI.

Kopenhagen, Danijoj. Baigiantės darbininkų su darbdaviais sutartims, visoje Danijoje prasideda dideli strai-

kai, ir netrukus tikimasi straikan išeisiant 500,000 darbininkų. 130,000 jau straikuoja. Darbai cymen-to, aliejaus, cukraus ir metalo fabrikuose, suparalyžuota. Priemeris buvo pasirengęs išleisti darbininkams uždraudimą straikuot, bet karaliui patarus, priemeris savo pasiryžimą atsiėmė.

MUSTYNĖS TARP STUDENTŲ IR POLICIJOS.

Havana, Kuboje. Už demonstracijas teismas pamerkė tris studentus užmokėt po du šimtu doliarių. Kiti studentai tokiu teismo sprendimu nepasiganėdino ir ėmė rinktis prie prezidento rumo, reikalaujant baudos panaikinimo. Įsikisio policija ir ėmė susitrikusius nuo rumo vaikut, bet studentai nepaklausė. Policija paleido tris sušalus, bet ir tie nieko negelbėjo. Tada policija studentus ėmė mušt lazdomis, studentai į policistus ėmė mētyt akmenais. Aštuoni studentai likosi sužeistais ir daugelis areštuota.

ĮVYKS MINISTERIŲ GABINETO PERMAINOS.

Washington, D. C. Prezidento Coolidge gabinetė netrukus įvyks vėl permainos, nes netrukus iš gabeto pasitrauks keturi ministriai, butent: pačto ministeris New, vidaus reikalų ministeris Work, darbo ministeris Davis ir ministeris Weeks. Jie visi savo noru rezignuos. Priežastys rezignacijos yra įvairios. Visi jie jau seniau pasiaiškino norį pasitraukt, bet prezidento raginami, jie pasiliko tulam laikui, gi dabar jie jau rengiasi pasitraukt iš savo vietų netrukus.

SUTEIKS EKSGUBERNATORIUI AMNESTIJĄ.

Austin, Texas. Buvęs Texas valstijos gubernatorium Ferguson, kuris prieš tulą laiką legislaturos likosi prašalintas iš vietos ir kuriam atimta pilietystė septyniems metams, nuo devynioliktos šio mėnesio likosi vėl pilnatiesiu ukėsu. Mat atsirado užtarėjų, kurie legislaturoje pravarė bilių, suteikiantį jam amnestiją, ir biliui praėjus reikalinga didžiama balsų, Ferguson liekasi paliuosuotas iš baudos. Jo paliuosavimo aktą pasirašė jo pati, kuri dabar yra valstijos gubernatore.

IMPENFOR

AMERIKOS LIETUVIS

The Lithuanian Weekly published every Thursday

M. PALTANAVICIA,

14 Vernon Street, Worcester, Mass.

Yearly subscription: In United States \$2.50
In Foreign Countries \$3.00
Single copies 5 cents.

Advertising rates on application.

AMERIKOS LIETUVIS

Savaitinis laikraštis, eina ketvergais, leidžiamas

per

M. PALTANAVICIA,

14 Vernon Street, Worcester, Mass.

Metinė prenumerata: Suv. Valstijose \$2.50
Kitose valstybėse \$3.00
Pavieniai egzemplioriai 5 centai.
Prenumeratos pradžia skaitosi nuo užsirašymo dienos. Prenumerata turi but apmokėta iš augšto.

Entered as Second-Class matter September 29, 1914 at the Post Office at Worcester, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

KAS LIETUVAI IŠ PABALTIJOS VALSTYBIŲ SAJUNGOS?

Jau minėjome apie tai, kad dabar Pabaltijoje stengiamasi sudaryti Pabaltijos valstybių sąjungą, kurios įeitų Finija, Estonija, Latvija, Lietuva ir Lenkija. Tokios sąjungos pagedauja Tautų Lyga ir labiausia tam pritarė Lenkija. Tokios sąjungos reikalingumas pamatuojama neva atsipyrimu prieš Rusiją ir Vokietiją, kuomet užsigeidę susisiekt savo rubežiais kaip pirmiau kad buvo susisiekę, pradėtų pirmiaus ryt Pabaltijos valstybes vieną po kitai ir taip tos valstybės greitai atsirastų sename Europos žemlapyje. Kiek iš visko matoma, tokios sąjungos labiausia pagedauja Lenkija, nes ši, kaip neramus gaivalas, ir dėl savo neramaus budo praiteityje jau buvo savo liuosybę praradus, ir toliau manydama nerimaut, prieš visus savo pavojus norėtų užsitvert savo kaimynių pečiais. Lenkijai, rods, tokia sąjunga gali duot naudą, bet kas iš jos kitoms valstybėms? Juk Lenkija iš senovės yra neramus gaivalas, mėgstantis anksti ir vėlai kardu barškint. Ji tokio budo laikysis ir toliau. Ji barškins kardu, erzins Rusiją, Vokietiją ir dar gal ką, o kada įerzintas kaimynas norės ją sudraust, tada visos Pabaltijos vlstybės turės eit Lenkiją gint, be jokio sau reikalo.

Pagaliaus kas Lietuvai iš tokios sąjungos? Ponas A. Andriušis "Lietuvyje" apie tai kalbėdamas sako, jog Lietuvai visuomet ir visur reikia žiūrēt tik savo reikalų, nes be Lietuvos pagalbos pasaulinė politika visuomet kuogeriausia gali apsieit. Reikia budriai jaust ir dabot, idant pasaulinė politika Lietuvą ne išnaudotų savieems reikalams; juk ir Vilniaus Lietuva neteko tik todėl, kad Lietuva nestengė apsigint nuo pasaulinės politikos įtekmes, ir norint Vilnių išliuosuot, nereikia laukt svetimų malonių, tik reikia vaduotis savo, namine, sveika politika. O žiūrint savo reikalų ir laikantės sveikos, savos politikos, reikalinga namie gaut tautų mažumų įtakę, kad tas mažumas išauklėjus namine įjega, o ne savo priešų įrankiu. To nesilaikant, nesitaikant su savo kaimynais ir tik laukiant pagalbos užrubežiuose, vakaruose, yra tik vie-

na tuščia svajonė. Kad Lenkija plačiau ne prasižioja, idant Lietuva daugiau apžiojus, tai ji daro tai ne dėl baimės iš francuzų, anglų ar net ir tautų lygos protestų, tik ji tai nedaro dėl baimės iš Vokietijos ir Rusijos pusės. Žinoma, tas dar nereiškia, kad jau todėl reikalinga kokia sąjunga su Vokietija; vokiečių geroji širdis jau šiek tiek pažįstama, tad ir jų palankumo iliuzijomis nereikia save viliot, reikia tik stengtis su jais gyvent geruose prietikiuose, kaip tai tinka kaimynams, ir tuomi gaut sau šokią-tokią užvėją prieš lenkus.

Su Rusija visai kitas dalykas. Čia ypatingai reikia elgtis budriai laikantės atsargumo politikos, ir kiek galint reikia lietuviams but palankiais Rusijai, be atsivėlgimo, kokių pažirurų žmonės šiadien Rusiją valdo, tik reikia elgtis labai atsargiai visame, nes komenternas Maskvoje svajoja apie pasaulinį bolševizmą, o pati valdžia dar niekam ne užtikrino tarptautiškų sutarčių išlaikymo garbę. Bet visgi tas dar nereiškia, kad dabartinę Rusijos valdžią reikia erzint savo prisidėjimu į bent kokias politiskaimilitariškas sąjungas, nes ten dedantės nieko praktiskosau atsiekt nebutų galima, tik prieš Rusiją butų nusistatoma. Taigi kaikieno taip idealizuojama Pabaltijos valstybių sąjunga, kartu su Lenkija, kurią Finija vargiai kada priklausytų, jokios naudos nežada, apart pavojaus rusų pusėje.

Reikalinga tad nuoširdaus atvirumo, pasitikint, kad nē broliai latviai, nē draugai estoniai nesupyks, nes ir jie dėl lietuvių Vilniaus su lenkais bičiuliuotis nesivaržo. Tad ar galima abejot dėl naturališko Rusijos didumo ekspansijos į Baltikos jures, kurių patogiausiomis durimis yra Ryga ir Talinas? O kas gali užtikrint, kad atsikavę rusai ateityje nenušluos tų dviejų valstybių nepriklausomybę? Juk, iš dalies, dėl savo geografiškos padėties, tos dvi valstybės iš praeties nepriklausomybės tradicijų neturi. Tad Estonija ir Latvija savo nepriklausomybę išlaikyt gali tik stipriuose, tautiškuose ir ekonomiškuose, ir nuolai-

džiuose ryšiuose su Rusija. Gi Lietuvai su šiomis trimis išlygomi turint dar ir garbingas savo valstybės nepriklausomybės tradicijas ir esant nuošaliau tų trijų valstybių, viena kitai priešingu, yra daug lengviau savo nepriklausomybę išlaikyt, tad kokiems galams ir butų reikalinga veltis į pavojingas sąjungas?

Gal dėl solidariskumo? Ar užuojautos broliams ir draugams? Tačiau, ar rasis kas, kuris galėdamas nuošaliai pasilikti, dėl solidariskumo ar ultruizmo drauge dėl brolių ar draugų, kad ir dėl klaidos šoktų į pražūtį? Beto, juk pavyzdžiui, kad ir broliai latviai, ar kištų savo galą į Lenkijos nasrus, jei Lenkija ir visą Lietuvą, kaip ir Vilnių, prarytų? Galbut jie dar džiaugtųsi tokiam atvejuje, kad ir dėlto, kad jų Letgalijos kelis valsčius ir Liepoją ne apžioja.

Pagaliaus, juk ir lietuvių, kad ir be Vilniaus, susitaikymo su lenkais, latviai nemažiau gali norēt negu vokiečiai, nes tada jie netektų užvėjos prieš Lenkijos imperialistiškas pretensijas prie jų žemės. Ir Majerovico, to didelio lenkų prieteliaus, pastaruoju laikų lietuviams rodoma prielankesnė politika tokio nusistatymo baimės vaisius.

Kadangi taikymosi su lenkais reikalais reikalas didžiosios politikos lietuviams vis labiau brunkamas: tai ambasadorių tarybos primygtinos, nemandagaus tono rekomendacijos, tai besitariananti Gegužio 1 dienā, nuo kurios lenkams reiktų atidaryt Nemunas į Klaipėdą ir kitus komunikacijos kelius. Bet ir čia nereikia skaitytis su vakarine pilitika, nē su kaimynų ypatingais norais, tik reikia žiūrēt savo reikalų, ir tik tada bus galima ir lenkams rubežiu atidaryt, gal kurį laiką ir Vilniaus negaunant, kaip tik bus tautiška ir ekonomiškai sustiprėta, ir tada jokia lenkų politika nebus pavojinga. Taigi ir reikalinga orientuotis savo tautos reikalais, o ateis laikas, kad nē su lenkais nebus pavojinga tartis, o tuomtarpu Vilnius bus atgautas, nors ir su patim velniu reiktų dėtis. Tik tame reikale lietuviams ne padēs nē Amerika, nē Anglija, nē Francuzija, pagaliaus nē Tautų Lyga ateis talkon lietuviams atvaduot Gedimino pilį.

Ir mergos "bosauja"

Atmename laikus, kuomet Lietuvoje klestėjo tarpe žmonių vienas, išgyvenęs netikęs paprotis, tai nepakanta žmonių kitos tikybos, ir todėl vargas buvo kitatikiui apsigyvenus tarpe kačaliku. Tik vieni stačiatikiai buvo laimingi, nes už niekinimą stačiatikių grumojo "katorga" ir "siberija". Mahometonai irgi buvo kiek laimingesni, nes lietuviai juos skaitė labai žiauriai žmonėmis, tad bijojo jų keršto ir duodavo jiems ramybę. Bet užtai buvo nelaimingi žydai ir net patys lietu-

viai, išpažįstanti katalikams artimą evangelikų tikybą.

Evangelikams netik kad buvo labai ankšta tarpe katalikų gyvent ir su savo pa-pročiais pasirodyt, bet ir kerštas jiems grumojo ant kiekvieno žingsnio. Kaimūbernai kartais nuėję į jų bažnyčias sukeldavo trukšmus labai ne išmintingai pasielgdami, o praeidami pro kapus, mētydavo akmenis į kryžius ir purvais drabstydavo į atvaizdas to paties Kristaus, kurio atvaizdas jie prieš porą valandų bučiavo savo bažnyčiose.

Didesniam paniekinimui šitų žmonių, kaimuose išsi-auklėjo net pravardžiavimai jų lotangariais, flūkiais, arkliais ir kitokiais žmogui netinkančiais vardais. Jų kunigai pravardžiuota bambizomis, kunigužiais, klekneriais ir kitaip. Šitas netikęs įprotis net ir šiadien dar praktikuojamas čia, Amerikoje, kur jau rodosi reikėjo persiimt kitokiais papročiais, šalyje, kurioje svetintaučiai tokių papročių ne pažįsta ir kiekvienam dvasiškui nedaro išimties. O tarpe mus visgi dar yra žmonių, kurie netik pakampiais, bet ir laikraščiuose, viešai niekina kitų tikybų dvasiškūius, pravardžiuodami juos tais pačiais vardais, kuriais pravardžiuodavo praėjusiuose laikuose tamsūs kaimūbernai.

Bet Lietuvoje šiadien jau viskas kitaip negu buvo praiteityje; viskas ten persimainē, viskas virto kiton pusē. Ten tikyboms įstatymai nedaro išimties. O betgi papročiai, iš žmonių tamsumo paeinanti, visgi dar gyvuoja, ir juos praktikuoja kas tik pasigauna progą, net ir mergos, dirbančios valdžios įstaigose.

Lietuvoje yra priimta formos, sulgy kurių valdžia turi reikalus su įvairių tikybų bažnyčiomis ir kartas nuo karto joms rašo laiškus. Tokiems laiškam yra atspaudinti lakštai su reikalingu tekstu, kurio pradžioje, prieš kunigo vardo prašymą, yra atspausstas žodis "kunigu". Dabar reformatų kunigas J. Šepetyš skundžiasi "Lietuvos žiniuose", kad valdžios įstaigose dirbančios mergos, rašydamos tokius laiškus reformatų kunigams, išbraukia žodį "kunigu" ir vieton jo ranka įrašo "šventikui".

Žodis "šventikas" yra paimitas iš rusų kalbos "sviasčėnik", kuris reiškia dvasiškį, kaip kad angliškai "clergyman" ir jis jokiū žeidimū niekam negali but skaitomas. Tačiau jis visgi yra įžeidimū, kuomet jam daroma išimtis. Ir kuhigas Šepetyš turi tiesą skūstis, kadangi jis ir kiti, yra įžeidžiami tyčia, kaip išimtyis. Įžeidimū yra tas dar ir todėl, kad tai daroma tų, kurie neturi tiesos tai daryt. Jei valdžia randa reikalą lakštuose atspausst žodį "kunigas", tai samdininkės mergos neturi mažiausios tiesos tuos žodžius išbraukt ir jų vieton įrašyt kitus, tik iš tamsunų papročių paimtus.

Ekonomija ir kas?

Prezidentas Coolidge prie kiekvienos progos siulo šalies gyventojams ekonomiją, ragina visus laikytis ekonomijos, arba pratintis prie taupumo. Tas yra geras patarimas ir butų gana sveikas, vienok tiems patariamams daugelis emē netikēt, kuomet tas pats prezidentas leido padidint algas senatoriams, kongresmonams ir kitiems valdžios aparatō nariams.

Toks leidimas padidint algas, netik kad pagimdē netikėjimą siulomai ekonomijai, bet dar nuvedē daugelio mintis ir prie klausinėjimo vienas kito kaip daug parsieina šalies gyventojam palaikymas įvairios administracijos. Kai kas jau spėjo apskaityt, jog per pernykščius metus palaikymas miestų ir valstijų administracijos parsiejo dešimtis milijardų doliarų, neskaitant to, kiek parsiejo palaikymas federališkos valdžios. Tokiu budu pasirodo, kad ekonomija siuloma ne iš to galo, nes kuomet papras-tiems žmonėms patariama taupumas, tai tuom patim, iš kito galo, didinama aikvoji-mas, didinant skaitlių įvairių valdininkėlių ir laikas nuo laiko didinant jiems algas.

Seniaus buvo stebimasi kaip daug biurokratijos buvo Europos monarchiskose valstybėse ir kaip daug pinigų žmonės turėdavo sumokēt visų tų biurokratų palaikymui. Šiadien Europos valstybės juokiasi iš Suvienytų Valstijų, kad šios prisiveisusios tiek biurokratu, kad jiems algas apmokēt tuojau nebus kam, kadangi jau ir dabar kiekvienam piliečiui, tik vienų miestų ir valstijų administracija piliečiams parsieina apie po dvidešimtis tukstančių doliarų už kiekvieną sekundą jų tarnystos, o tos administracijos armijas kasdien didinant, didinasi ir jų palai-kymo išlaidos.

Tam viskam priežasčia yra įsivyravimas partijų. Prie kiekvienų rinkimū dirba ar mijos įvairių agitatorių kiekvienai partijai, ir vienai kuriai rinkimus laimėjus, paskui visos tos armijos priimama administracijon, kad apmokamomis vietomis joms atlyginus už darbą, paneštą priešrinkinėse agitacijose. O kad tas kas kart vis didinasi, tad ir susidarē tokios armijos įvairių valdininkų, taip didelės, kad beveik pusė jų neturi ką veikt, o algas visgi ima, kad ir bereikalinkai, kas jokiū budu negali but priskaityta prie ekonomijos.

Bankų bėdos.

Bangininkai skundžiasi, kad šiais laikais bankoms yra didelis vargas, nes jų globojami pinigai neneša jokios naudos, arba jie nieko ne parneša, o išneša labai daug, kadangi reikia užlaikyt savo stotis, kas parsieina labai brangiai, reikia mokēt darbininkams dideles algas, reikia depozitoriams išmokēt nuošimčius ir dalininkams dividendus, valdžiai mokes-

čius, ir taip, ot, nors imk ir kasžinką daryk, kad "galų su galu sudurus".

Kad jos kenčia krizę, tas yra įtikėtinu, tik jau tą viską reikia aiškint ne išeių didumu. Stočių palaikymas, darbininkams algų mokėjimas, nušimčių ir dividendų kaipir valdžiai mokesčių mokėjimas, yra jau per daug paprastas pasiteisinimas, kas anaipol dar bankas nestumia į vargą, ką galima patikrint jų pačių laikraščiuose garsinamomis metinėmis atskaitomis. Bankos, kurios prieš dešimtį metų visą apyvartą skaitē šimtais tukstančių, visos jās šiadien skaito milijonais. Taigi aišku, kad bankose pinigų "kaip šieno". Prie to dar reikia primint ir dividendus. Kuomet kitų korporacijų dalininkai šiais susmukimo laikais pasiganėdina vienu ar dviem nuošimčiais, arba ir negavimu jokio reikia pasiganėdint, tai bankų dalininkai už pernykščius metus pasidalino 100%. Depozitoriams nuošimčiai apgnaibyti tai vieno, tai pusantro nuošimčio, kas irgi negali but priskaityta prie išlaidų.

Visas vargas paeina tik iš to, kad pramonē susmukus. Nors pinigų bankose yra milijonai, tai jie betgi nieko ne parneša, kadangi iš bankų beveik niekas neskolina, ir tokiū budu pinigai parsieina laikyt namie, jokio nuošimčio už juos ne gaunant. Reiškia, bankose pinigų yra per daug, daugiau negu jų galima skolint pramoninkams, iš kurių butų galima gaut 6 ar 7 nuošimtį.

Dabar jos jieško pagalbos. Massachusetts valstijoje bankos pasirupino legislaturoje gaut leidimą pirtk žemę ir namus, miestuose ir kaimuose, idant taip pirkliaujant nejudinama nuosavybe, butų galima ką nors pelnyt. Šita bankų pramonē, žinoma, pakas duobę daugeliui firmų ir pavienių žmonių, kurie ikišiol užsiimdavo nejudinamos nuosavybės pirkliaivimu, ir daugelis spėjo susikraut didelius lobius.

Rado seną miestą.

Harringtono ekspedicija Nevadoje, prie Muddy upės, tarpe St. Thomas ir Overton, atrado žemėje seną miestą, kurį sprendžiama iš surastų liekanų, buvus prieš 10,000 metų. Reiškia, Amerikoje prieš dešimtį tukstančių metų jau buvo miestai, kuriuos daugel kas manē susikurus tik po Kolumbo buvimui. Kol visas tas radinys bus kaip reikiant apžiūrētas ir iširtas, manoma, ims kelis metus, o paskui jo atminčiai toje vietoje bus įrengtas parkas.

Atrastas miestas pavadinta laikinai vardu "Pueblo-Granda de Nevada", nes iš liekanų sprendžiama jį taip vadinus laikē savo egzistavimo ant žemės paviršiaus. Dabar svarbu bus susekt priežastis, kurios privertē jį sunykt ir žemēn nugrimst. Tarpe grūvėsių randama daug saidokų, peilių ir žagrų, padarytų iš gyvulių kaulų.

Pirmas susikirtimas.

Tarpe prezidento Coolidge ir senato įvyko pirmas susikirtimas, kuomet prezidentas nominavo federališku prokuroru Warren'ą ir šį senatas turėjo užtvirtint. Mat Suvienytų Valstijų ministerių gabineto pirmininku arba priemeru yra pats prezidentas, tad jis organiuoja gabinetą, arba nominuoja kandidatus į tuščias ministerių vietas, kuriuos senatas turi užtvirtint.

Šiuomkart senatas pasidalino į dvi dali ir balsuojant dviem balsais prezidento nominuotas Warren ne užtvirtintas. Tai pirmutinis susikirtimas tarpe prezidento Coolidge ir senato. Prezidentas vienok to nepaisē ir antru kartu Warren'ą nominavo, bet ir šiuom kartu Warren'o nominacija didžiūma balsų senate tapo atmes-ta. Negalint Warren'ą įstatyt, prezidentas nominavo Sargentą, ir dabar senatas jau sutiko su nominuojamu kandidatu, ir didžiūma balsų Sargentą užtvirtino.

Nubaudė. Berne, Šveicarijoje, teismas nubaudė dviem šimtais frankų baudiu M. Canow, leidėją socialistiško laikraščio "Volks-washt", kuriame jis apjuokęs Dievą. Teisme kaltintasis prirodinėjo, jog jokio Dievo nėra ir primetamas niekinimas negalėjo nieką įžeist. Teismas vienok buvo kitokios nuomonės. Vedant Canow'ą iš teismo, susirinkusios žmonių minios metė jam po kojų gėlių buketius.

"Paskola". Firma "Colt Patent Arms Company", Hartforde, Konektikuto valstijoje, iš Lenkijos gavo užsakymą padirbt už šešis milijonus doliarų kulkasvaidžių ir kitokių ginklų. Tai bus dalis paskolos, kurią Lenkija išsiprašē Suvieny-tose Valstijose.

Badas. Austrijoje, dėl nenormališkos žimos, dėl tankių lytų ir stokos šalčių, šiuosmet tikimasi neturēt žieminių javų derliaus, ir todėl laukiama ateinančiuose metuose didelio bado, nes nebus netik grūdų, bet ir gyvuliams pašaro.

Dėl gerovės. Konge pradėjo platintis tarpe Bula-ba giminės žmogėdystė; šeimynos mirusius savo narius ne laidoja, bet suvalgo. Keliose vietose tai susekus ir ēdikus areštavus, jie teisinasi tai darą žmonių gerovei, idant sumažinus išlaidas.

Protestuos. Lietuvos valdžia rengia aštrų protestą popiežiui, kad išreikt savo pasipiktinimą popiežiaus pasirašymų konkordato su Lenkija, pavadant užgrėbtos Lietuvos bažnyčias Lenkijos prezidento valdžiai.

Laimėjo. Latvijoje, renkant Rygos miesto valdžią, kandidatu gavosi ir vienas lietuvis iš socialistų tarpō, Augustas Voronevskis (iš pavardės jis vienok į lietuvių ne panašus, greičiau gali but koks Baltgudis).

PO MEDŽIU.

Malonūs broliai ir sesers! Turbut daugiausia truksmo padarė praėjusios savaitės žinia iš Lietuvos, kur minios žmonių savo susirinkimuose ir demonstracijose parodė savo piktumą bažnyčiai arba jos valdžiai, valdžiai tos pačios bažnyčios, prieš kurią jie jau nuo senia papratę lenktis ir jos klausyt. Šiuomkart vienok minios kitaip pažūrėjo į bažnyčios valdžią, kuomet aiškiai pamatė kaip ta valdžia skaitosi su miniomis ir kaip ji pataikauja tik galingesniems, kurie kordais dienomis ir naktimis barškina ir grumoa kitų laisvei, kurią pasiryžę išplėst kiekvienoje valanodje.

Vargiai būtų reikalinga čia atkartot visą atsitikimą, kadangi tas viskas jau buvo laikraščiuose paskelbta. Čia vienok liekasi įsitėmty žmonių drasą ir stiprą stovėjimą už savo teisingus reikalavimus, prieš skriaudas, kurias svetimieji ant jų krauja. Lietuvoje toks pasiryžimas ir toks pasidrasinimas nueit prie popiežiaus atstovo namų ir ten mėtę jį tą atstovą kiaušiniams tai yra tiesiog lauktas atsitikimas, ypatinai to nebuvo galima tikėtis Lietuvoje, kur žmonės buvo papratę prieš kunigą iš toli imtis kepures nuo galvų ir jiems lenktis. O vienok dabar atsitiko taip, kad net ir tikėt, rodosi, nesinorėtų, kad tie patys žmonės gatvėmis demonstruotų, protestuojant ne prieš kokį paprastą valdininkėlį, ne prieš viršininką ir net galiaus ne prieš paprastą kunigą, bet prieš patį bažnyčios augščiausį viršininką popiežių, ir net pasikėsintų kiaušiniams apmėtyt jį atstovą, ne paprastą kunigą, bet pralotą!

O kas tuos žmones prie to padrasino? Kas juos pagundė prie tokių protestų ir tokių pažeminimų augštesnio kunigo, ko pirmiau negalima buvo tikėtis? Padrasino juos gynimas savo tiesų ir stovėjimas už teisybę. Tai savo rusies revoliucija, kuri, be abejonės, visgi duos šio-kias-tokias pasekmes. Rods, galbut popiežius čia ne nusigąs ir lenkams pripažintą Vilnių Lietuvai ne pripažis, nes tai būtų perdidelis pasirodymas kaip jis veikia ne apgalvotą darbą, kurį ir pats jis nemoka įvertint. Bet šis atsitikimas privers jį kita

kartą but atsargesniu ir privers užsimojus ką veikt, pirmiau pagalvot, ar užsimojimas yra vertas ko. Tuomi atsitikimu visi labai užsiinteresavo. Pilni laikraščiai išvadų iš to atsitikimo, ir niekas dar ne pasakė nė pusę žodžio, kuriuomi būtų papeikti tie žmonės už savo drasumą ir pateisintas pats popiežius su savo atstovu. Priešingai, vieton to, visur protestavusiems žmonėms pripažistama teisybė, gi popiežiui kaip ir jo atstovui išreiškiamas papeikimas. Net taip vadinami katalikiški laikraščiai, kurie yra pripratę bažnyčią ir jos valdžią statyt pirmiausioje ir augščiausioje vietoje, kad ir be jokio reikalo, ir tie išsireiskia su papeikimais popiežiui ir jo atstovui. Mat čia jau perdaug aiškus dalykas, kurį niekas negali nė iškreipt, nė užgint.

Beto dar katalikų laikraščiai pakelia ir daugiau minčių, kurios veda prie prisiminimo apie popiežiaus politiką, kuri visur vaidinasi. Pakelia mintį ir verčia prisimint, kad popiežius dabar pasirodė su skriauda lietuviams tik todėl, kad jis nepažįsta lietuvių tautą, ne pažįsta ir pačią Lietuvos valstybę, ir ją žino tik iš girdėjimo, ir todėl jis mano ją esant kokia tai ne gyvuojančia valstybė, arba gyvuojančia be savo tiesų. Ir kitaip jis negalėjo manyt. Jei jam būtų buvę žinoma Lietuvoje ir lietuvių tautos buvimas, jis būtų buvęs atsargesnis, nebutų Lietuvos kraštą pripažinęs Lenkijos nuosavybe, nes būtų žinojęs, jog Lietuva yra valstybė ir turi tiesą savo nuosavybe skaityt tai, kas jai priklauso. Ir tada jei nebutų priešinęs lenkų reikalavimams, tai bent būtų nusidavęs juos negirdįs, kaip nusidavė negirdįs tų pačių lietuvių skausmų ir dejavimų kada Rusijos kazokai Kražiuose kankino žmones bažnyčioje ir už bažnyčios, tik užtai, kad tie savo bažnyčią gynė. O negirdėjo jis tų skausmų ir dejavimų tik todėl, kad žinojo, jog lietuviai buvo svetimos valdžios vergais. Jis nutylėjo ir prieš Turkiją, kada ta ištremė Turkijoje apsigyvenusį grekų patriarką Konstantiną, ir nutylėjo tik todėl, kad Turkija pasirodė galingesnė už grekus atei-

vius, laikinai apsigyvenusius Turkijoje. Ir taip visada tylima prieš galinguosius, o toks tylėjimas kaip tik ir reiškia pritarimą tiems, kurie turi didesnę spėką ir galę, ne atsižvelgiant į teisybę.

Teisybė, galbut čia pats popiežius ir nėra tam viskam kaltas. Juk jis apsisitęs savo ministeriais ir deputatais, vadinamais kurijomis. Galbut tie politikieriai, lenkų papirkti, tą viską sudarė. Juk tose kurijose yra net ir pačių lenkų. Bet nejaugi pats popiežius apie tai galėjo nežinot. Juk jis yra augščiausias viršininkas ir tik jis turi patvirtint visus dokumentus, iš vaticano išeinančius. Ir čia jau nebus pateisinimo nežinojimu viso to dalyko, kaip lygiai niekas nepateisins nežinojimu ir to, kas dabar Lietuvoje atsitiko, kad teisingiems savo tėvynės mylėtojams išsisėmė kantrybė, ir jie pasiryžo net su kiaušiniams atlankyti praloto, popiežiaus atstovo namus.

Šiaip ar taip dalyką ėmus, visgi aišku kaip Lietuvos žmonės drasiai gina savo tiesas. Senovės lietuvių priežodis sako, kad už teisybę galima ir prieš karalių netylėt. Ir šitas senovės priežodis pas lietuvius dabar pasirodo tikrenybėje, kuomet jie užmiršo kunigo, ir tai dar net praloto svarbą, ir parodė jam savo drasumą, apsiatendami net policijos draudinimų. Todėl ir reikia pripažint, jog lietuviai moka įvertint dalykus ir visuomet jie drasiai kovos už savo reikalus, idant atgaut visus jiems ginklu ir prievartomis išplėstas tiesas. Per šimtmečius jie grumėsi su plienu apsikaušiusiais kryželiais, gindami savo šalies liuosybę, su apšvietos ginklu jie kovojo per daug metų su pavergėjais slavai, kol atsiekė tikslą. Jie drasiai, apsiginklavę teisybe, galbut per daug metų kovos ir su šia-dieniniais savo apjuokėjais ir tais, kurie prievartomis Vilnių pasisavino bent laikinai.

Todėl, malonūs broliai ir sesers, reikia išvaizdint kaip mūsų broliai gina savo tiesas, jieskodami teisybės, nežiurint kas ją jiems būtų išplėšęs. Jie bile dieną pakels ginklą ir begėdžiu kaimynui, paglemžiusiam Vilnių. Tad mūsų visų pareiga

LIETUVOS SPAUDOS BALSAI.

Naujų kelių bejieškant.
"Lietuvis"— Šių laikų pasaulis jau yra matęs daug įvairių eksperimentų ir jie dar ir dabar nesibaigia. Visur valstybinio mastabo gyvenime vedama naujos reformos, nauji pertvarkymai ir kas tam priešinasi, turi but be pasigailėjimo nušluotas.

Tai žiaurus, revoliucinis žingsnis, bet kai kur pasaulio diplomatai pateisina jį žmonijos labui, darydami eksperimentus su pačia žmonija—liaudžia. Tačiau taktika, principai turi but išlaikyti, kad ir daugelis nuo to turėtų nukentėt.

Geras pavyzdys mums prieš akis—tai Sovietų Rusija. Rūdenyje iš visų derlingesnių gubernijų ėjo transportai grūdų per visus uostus, nors Sov. valdžia nujautė, kad bus viduje nepriteklius, tačiau norėjo pasauliui įrodyt, turinti ką eksportuot.

Nelengvai sekėsi paskutinį karnį kaimiečiui iš rankų išplėst, bet reikėjo valstybės finansus pataisyt. Neturėdami ką išvežt, pradėjo jieskot paskolos užrubežyje—pas francuzus, anglus, amerikiečius. Šie tuojau pareikalavo senų skolų ir už nacionalizuotus savo piliečių Rusijoje turtus atlyginimo, dar ir su geromis gvarantijomis. Taigi iš vakarinės Europos teko tik gražių žodžių išgirst, o pradėtas eksperimentas nelaukia. Reikia naujų kelių jieskot. Agitacija sąjungininkų kolonijose: Indijoje, Egipte ir kitur. Anglai tuojau stengiasi sudaryt frontą iš Rumunijos, Lenkijos ir Pabaltijos valstybių, o Amerika naujam rusų karaliui Cirilui skiria milijonus doliarų organizuot iš esančių užrubežyje rusų emigrantų kariūmenę, kad sudarius ginkluotą pajiegą prieš bolševikus.

Visos pastangos nueina niekais. Tenka jieskot naujų kelių. Kaip tik Sov. valdžia atsigrižta nuo vakarų rytus, ir suranda sau kreditorių be priekaištų—atiduok senas skolas, atlygint už nacionalizuotus turtus ir tt. Tiesa, naujas kreditorius—Japonija—neskolins pinigų, bet už tai duos 50% esančių Sahalio žemės turtų: anglių, naftos ir kitų, o už juos jau galima bus gaut užrubežyje aukso. Tai vienas laikinikis. Dabar ir sąjungininkai turės, be abejo, nusileist, o ypatingai Amerika, turinti mažiausia reikalavimų iš Sovietų ir norėdama Japonijos pramonei kelią pakirst. Kas iš to išeis, pamatysime

juos šelpt visose jų kovose kas kuom galime. Kas pinigų, kas patarimų, kas simpattijomis ar darbais, kiekvienas stokime jiems talkon ir padėkime jiems teisybę atjieskot. Šiadien yra tokių mūsų brolių, kurie turį drasos pasisakyt, jog čia jam tėvynė ir nesvarbu kas užjūryje dedasi. Bet toki išsireiškimai liekasi tik gėda jiems patiems. Mės tos gėdos neprisileiskime.

Žmogus.

ką sugalvos pasaulio diplomatai ir Rusijos vadai.

Dabartinis Rusijos triumviratas—Kamenievas, Stalinas ir Deržinskis keičia vidaus politiką. Išsūtė Trockį į pietų Rusiją gydytis, dabar atėjo eilė Zinovjevui. Greitai ir tas, turbūt, komandiruosis gydytis, ir tada jau komunistų partija bus laisva nuo dviejų užsispyrėlių, ikišiol ją varžusių.

Šie pastarieji pamatė, kad vien darbininkais pasiremt negali, pradėjo kreipt domą ir į kaimiečius—ukininkus. Tai pakartojimas 1921 metų eksperimento—sutvert nepartyvišką organizaciją, į kurią galėtų įviliot kaimiečius, pastaruojų laikų taip įtužusiai pradėjusius žudyt komunistus/kaimuose. Negavus užrubežyje paskolos, tenka vėl jieskot naujų įeigų šaltinių—linai, sėmenys, pakulos, kiaušiniai ir kita. Tai vis produktai geruoju ar piktuoju iš ukininkų atimti (išskyrus mišką) kurie eksportuojami į užrubežį. P pinigų reikia, duonos truksta, o blogas ukininkas, kada rudenyje jaus parduoda, o pavasaryj pats pirkt važiuoja. Šių metų biudžetas siekia iki 2 su puse milijardų aukso rublių išlaidų, o iš jų 200 milijonų jau paskirta agitacijos tikslams. Dalį, žinoma, gaus ir mūsų komunistai. Tai benebus paskutinis jų eksperimentas dar sykį bandyt sukurt pragarą Europoje. Nepavykus Estonijos "putėui", dabar koncentruoja visas agitacines pajiegas Besarabijoje. Gal pasiseks pradėt kivirčius su Rumunija, o vėliau ir su lenkais. Juk ir didžiosios karės liepsna iš ten kilo.

Europa žaidžia dar su Rusijos hegemonija ir ramiai žiuri į eksperimentus, daromus su šimtu milijonų žmonių, besidaužančių geležiniame narve.

Aišku visiems, kad kol nebus Rusijoje normališkos tvarkos, nebus nuosavybės principas pripažintas ir žmogaus laisvė, tol nebus ramumo Europoje, nes ar galės prie tokių sąlygų kada nors susikurt privatiškos bendrovės, trestai—tai didelis klausimas. O jei ir pradėtų kurtis, tai kas gvarantuos, kad vieną gražią dieną tas viskas negali but nusavinta, atimta, sunaikinta. Tai principai, kurių Rusijos valdžia negali atsisakyt, kitaip ji nustoja savo revoliucinės galės.

Ar tos visos sumos pinigų, tie 200 milijonų aukso rublių, paskirtų naujiems suklimams pasaulyje, agitacijai ir komunistų partijų veikimui palaikyt išmesti, jau bus paskutinis valdžios eksperimentas, sunku pasakyt. Ir tas frontas, kurį šiadien sta-to anglai su francuzais iš Rumunijos Lenkijos ir Pabaltijos valstybių (kol kas be Lietuvos), nebus vienur, kitur agitacijos palaužtas. Jis dar nėra faktiškai sudarytas, nes Latvija ir Estonija bijosi daryt militarišką konvenciją su agresyviška Lenkija. Dabar, kilus Dan-

zigo konfliktui su lenkais, tą pamatė ir latviai, ir estai, ir pati Tautų Sąjunga, vis tik sugėbėjusi bent laikinai sudraust lenkus atsisakyt tiesioginio Danzigo okupavimo. Klausimas ir dabar dar neišrištas laukia, kada Tautų Sąjunga tars savo lemiančių žodelį. Ar nepanašus ir Vilniaus užgrėbimas iš Lietuvos ir reikalavimas iš latvių dar šešių valscių. Toki siekiai negali sudaryt normališku santikių jokioms apsigynimo konvencijoms ir sutartims, kad ir blogiausiuose atsitikimuose. Dėl kokios nors stiprios pajegos sudarymo prieš Rusiją šiadien dar negalima nieko aiškiaus tart, kol nebus tarpusavio solidariskumo ir atvirumo tarp lenkų ir Pabaltijos valstybių (Estonijos, Latvijos, Lietuvos ir Finijos), kol lenkai, pametę savo užgrėbimo tikslus, pasuks teisingumo keliu.

O kol to nebus, tai Rusijos siekiamas kelias neužkirs-tas ir taika Europoje negvarantuota. Jei naujų kelių jiesko Rusija, tegul jiesko jų ir Tautų Sąjunga, tik teisybės ir tiesotumo dėsniais pasiremdama.

P. Šilovarnis.

Gyvenimo sukuryje.

"Lietuvis"— Pažvelgę šiadien į mūsų nepriklausomas Lietuvos vidujinį gyvenimą, mės matome didžiausią sukūrį. Nespėjome dar visai atgaut savo sunkiai iškovotą nepriklausomybę ir vos tik apsigynę šiek kiek nuo išlaukinių priešų, mės nesutelpame savo šalyje, tarytum mums čia būtų ankšta, svetima. Nepasitenkindami ramiau kurybos darbu ir kitais naudingais naujai atgimusiai šaliai darbais, mės vedame aštrią partyvišką kovą. Pastaraisiais laikais ši kova tiek paastrėjo, kad partyviški laikraščiai tai kovai pveda ilgiausius straipsnius. Per laikraščius vieni kitus šmeižia, pravardžiuoja, drabsto purvais. Argi tai linksmas naujai atgimusiai valstybėj? Šiadien mės, iškovoję kruvinu prakaitu nepriklausomybę, turėtume ją džiaugtis, gėrėtis, didžiūotis ir ramiai sau ir taikiai gyvendami vartyt kulturos darbą. Bet, dėja, to pas mus nėra. Ir nematyt giedros. Daugiausia griežtas partyviškumas pas mus apsiereškia prieš seimo ir savivaldybių rinkimus. Šitie gyvenimo periodai, reikia pripažint, žemesnų žmonių sluogsnuose nedaro pažangos. Čia kiekvienas partijos narys agituodamas giria savo, žada už jį duodantiems balsą aukso kalnus, ir gero-ve, ir vis tai, kad tik jį išrinktų. Tuom tarpu, kas su juom nepakeliu, tuos šmeižia, išvadindamas įvairiais žodžiais. Ką gi sako kai kurie mūsų kaimo žmonės apie tokius agitatorius? Man teko daug kartų susidurt su kaimiečiais, kurie šitaip kalba: "Nelaiminga mūsų Lietuva, kad pagimdė tiek daug politiškų partijų. Tų partijų agitatoriai, savo pažadais klaidina mus. Su-prask tu dabar, kaimo žmogus, kuris iš jų tiesą kalba ir tt. Tai tokia maždaug

nuomėnė mūsų kaimiečio apie partijų agitatorius. Tautiškas pas mus Lietuvoje buvo kiek daugiau jaučiamas pradžioje kurimosi mūsų nepriklausomybės. Bet dabartiniu laiku jis yra labai apmiręs. Reikia pasakyt, kad tautiškas kiekvienoje valstybėje turi plačiai gyvent. Ten, kur tautiškas yra silpnas, šalies piliečiai yra išnaudojami įvairiais budais svetimtaučių ir kitų šalies priešų. Mės šiadien negalime ramiai žiūrēt į mūsų tokią griežtą partyvišką kovą, kurios dėka yra užmirštami svarbesnieji mūsų dienų reikalai ir neina-ma prie galutinio šalies sutvarkymo. Šiadien mės savo obalsius turime visur kelt ir jais ragint mūsų įtužusią ir įsibangavusią visuomenę pažadyt rimčią šalies likim-man ir grįžt iš tų bangų prie ramaus, kulturiško, gerovės ir visuomeniško sutvarkymo. Mūsų sostinė Vilnius šiadien yra dar toliau nuo mūsų atitrauktas. Nėra vilties jį diplomatišku keliu atgaut, nebent ištikus karei ar pėmus Europos politikai kitą tendenciją. Ir tai vis tik dėka mūsų valdančiųjų partijų diplomatams. Pažvelgę šiadien į vakarinės Europos politiką, mės jaučiamėsi esą didžiausiam sukuryje. Ten viskas verda, keičiasi, nieko pastovaus nėra. Ir nematyt, ar nutils, kuomet nors įsibangavęs gyvenimas. Tiek iš vakarų, tiek iš rytų, ramybės nėra ko greitai laukt. Tad, budami tikri tautininkai, neškime savo idėjas į kaimą, ten aiškinkime mūsų kaimiečiui, kad mės, tautišku apsišarvavę, galėsime išlaikyt savo sunkiai iškovotą nepriklausomybę ir ramiai žiūrēt į šviesią Lietuvos ateitį. Aug. Povyraitis.

Dėl kratų ir areštų.

"Mokykla ir Gyvenimas"—1918 metų pabaigje, baidėties vokiečių okupacijai Lietuvoje, Mariampolės pažangiesnieji žmonės, norėdami padėt eit mokslą Lietuvos jaunuomenei, kur dėl karės ir okupacijos buvo likus be lėšų ir galės tēst mokslą, įkūrė moksleivių bendrabutį Mariampolėje, tuom budu atgaivindami Lietuvoje "Ziburėlio" draugija moksleivių butas buvo gautas iš okupacijos metų ten buvusios rusų beleisvių stovyklos. Tame name buvo stovyklos sandėlis. Kadangi namas buvo vokiečių paliktas be durų ir langų, tai "Ziburėlio" draugija, padariusi reikalingiausią bendrabučiu pataisymą apgyvendino jame apie 20 moksleivių. Dėl lėšų stokos kai kurie lauko įėjimai į bendrabučio namus, į namo viršaus pastogę buvo ir yra ikišiol atviri. Vėliau lėšų stokos privertė "Ziburėlio" bendrabutį pasiaurint ir namų apacią išnuomuot. Čia dabar gyvena Dr. Matulaičio ir menininko Šimkuno šeimos. Jau šešetas metų, kai "Ziburėlio" bendrabutis šiuose namuose gyvuoja ir yra laikomas ypatingoje po-licijos priežiuroje. Nebuvo metų, kuriais čia policija ne-

